శ్రీరస్తు.

శ్రీ

కృష్ణలీలభజనకీర్తనలు.

ఇది

ప్రస్తుతం కోరుకొండ వాస్తవ్యుడు

వుట్ల దక్షిణామూర్తిచే

రచింపబడినది.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

శ్రీరామాప్రెస్‌నందు ముద్రితము,

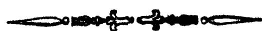
రాజమహేంద్రవరం,

1928

 [వెల 0—6—0.

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీల భజనకీర్తనలు.

పరమేశ్వరానను కరుణ జూతువని నెధనమ్మితినో యీశా ॥ప॥

నాదురితపాపములు బారదోలుమిక నీదీబారము యీశా ॥ప॥

బంధకూపములో బడియుంటెనినను బ్రోవుమయ్య జెగదీశా। నిత్యమునినునే వేడుచుంటెననుబ్రోవుమయ్యజగదీశా॥ప

ఇల్లు వాకిలి శాశ్వతంబులని కొల్లగనమ్మితిఈశా మెల్లగానునను బ్రోచుటకిదియే మంచి సమయముఈశా ॥ప॥

నాకు గురుండగు దక్షిణమూర్తిని దయతో బ్రోవుము ఈశా। అట్టివానికి శిష్యుండగునన్నాదరించుసర్వేశా।

వాసిగాను శ్రీ,దుళ్ళపురంబున వెలసియుండె సర్వేశా కల్లగాదు అల్లాక వెంకట దాసు నేలరయీశా ॥ప॥

మ॥ భజన విద్యనునాకు భద్రముగనేర్పిన
సజ్జనుని సభయందు దలచువాడ
శిష్యులందరిఎడ ప్రేమతో వర్తించి
పేరుగాంచినయట్టి భవ్యఘనుడు
గొప్పగొప్ప సభల మెప్పుగా మెడలీష్టు
పుచ్చుకొనినయట్టి పుణ్యమూర్తి
అట్టి దక్షిణాత్మజుని నాయాత్మయందు
దలచువాడను ఎక్కువ ధైర్యముగను.

వినాయకప్రార్థన.

వసంత—ఆదితాళం.

నిన్నే నమ్మితి। నీశా సర్వేశా ॥ని॥
నన్ను బ్రోవుమా। నాగాభూషణా ॥ని॥
నిగ్గామంతవేజ। నిజ్జగాలిపూజ।
నాగాజకాలాత్రి। నాగాదాలనేత్రి ॥ని॥
పాపాత్ముడాని। కోపానుంచకూర।
నాపాపాముద్రించి। పాలించుజగధీశా ॥ని॥
చింతదీర్చగానీ। చెంతాజేర్చగానా।
కాంతోహారవేగ। కరుణాజూడవేరా ॥ని॥
మోరీపూరవాస। మొక్కెదాను చింత
వీరాభద్రిదాసా। వినుతాసిద్విలాసా ॥ని॥

అంబప్రార్థన.

ధన్యాశి—ఆదితాళం.

కాళీనన్ను కరుణతోజూడుము కన్నతల్లివి నీవేసుమ్మి॥కా

కరములాతో నిన్నునే నెల్లప్పుడు కరువుదీర మొక్కుచుంటితల్లీ నాదు శబ్ధమూలకించి వేగమె। నీవు శక్తినెల్ల దారబోయుము। తకుందరికిట। తకుందరికిట। తకుందరి ॥కా॥

నిద్రలోననిన్ను మరువకుంటిని। నిరుపరా నన్నుబ్రోవమంటి భయముదీర్చి। బాగుగనాడించుమింగాత్రిమంతస్వాధీనముపర్చుముశక్తినెల్లనా శక్తిగజేయుమురవలుచెక్కినట్లుచిక్కని॥

శబ్ధము:—దిత్తలాంగ దిత్తోం। దిత్తలాంగ దిత్తోం। దిత లాంగ దితోం ॥కా॥

తల్లితల్లి కల్పవల్లిమల్లి వుజినాకిమాంకాళివి తల్లీ ఆధిపీ కమచ్చట విలశిల్లి లోకమంత బ్రాకుచుంటివెల్లి। ధన్యుడైన దక్షిణమూర్తిని యిక దయతో జూడు భద్రకాళి మల్లీ జనుత కిడత జనుత కిడతా కిడత ॥కా॥

అనుగుకీర్తన.

భజనాకు బోదాముఠండి శ్రీరామూనిచెరితమీనాండి రంగ। భజనకుబోదాము సుజనులారారండి।నిజమూగనమ్మిన భయమూదీసూమనకు ॥భ॥

ఆశాపాశామూలుమూని పరమేశూని మదియందు దాలచి రంగ। కేశావ మాదవ। ముకుంద శ్రీహారి కేశాలువే యూచు పదమూలుబాడూచు ॥భ॥

హారి దాసులందారండి భజనజేయూను పాటబాడండి రంగ। విరివీగశ్రీవీర పురమందు వెలసీన వీరరాఘువనిన్ను వేమారు వేడీతి ॥భ॥

శ్రీకృష్ణుడు.

1 చుట్టుకీర్తన—దేవగాందారి—ఏకతాళం—డైలాగ్.

కృ—అమ్మజూడె కొండామీద అదిగో నా వెండిగిన్నె గిన్నె దెచ్చివ్వావమ్మ బువ్వానేతిందునమ్మ ॥అ॥

యశో—రారనాముద్దూకూన రారనా వెర్రినాన్నా గిన్నె గాదు రవిసుమా జాబిల్లిరా తనయా ॥రా॥

కృ—గిన్నెగాదంటావేమె గిన్నిచుట్టు మెతుకులేమె। దబ్బ దబ్బునబోయి దబ్బునదెచ్చివ్వావమ్మ ॥అ॥

ఏ—మెతుకులుగా దినుమయ్యా చుక్కలుర నాతనయ। ఎందునే బోయెదను। ఏలాగు దెచ్చెదను ॥రా॥

కృ—అమ్మగిన్నె దేమన్న బ్రతుకుటయిప్పుడు సున్నా। నాజతబాలురకు వెండిగిన్నెలున్నావమ్మ ॥అ॥

ఏ—బంగరంపుగిన్నె నీకు జేయించెదవేడ్వబోకు।బాబునా మాటవిను వెర్రిబిడ్డపోరుమాను ॥రా॥

కృ—చాలుచాలునేవిననెతలనుగొట్టుకజచ్చెదనె।గిన్నె దెచ్చివ్వవమ్మ లేకున్న రానుపోమ్మ ॥అ॥

ఏ—గిన్నెగాదురవినుమాపోరుమానుమాకెన్నా।ఎంతెంతోపోరుబెట్టి ఏలఅలిగితివిపట్టి ॥రా॥

కృ—అమ్మగిన్నెగాదమ్మ ఏలనవ్వుచుండెనమ్మ।ఏలయీ చోద్యంబు ననుజూచి హాస్యంబు ॥అ॥

ఏ—హాస్యంబుగాదూర అల్లాడెచెందమామ। నినుజూచి చాలాచాలా కులికి నవ్వుచుండెబాలా॥రా॥

కృ—నాకు భక్తుండైన దక్షిణామూర్తి గూడి।చేరినే చెందమామని జూపించి వచ్చెదా ॥అ॥

కృ—వ. అమ్మయీ వెండిగిన్నెను దెచ్చినాకియ్యుముతల్లీ

యశో—వ. యీబాలునకు అద్దముజూపినయెడల పోరు మాని వూరకుండును అని అద్దముయిచ్చి ఇట్లనియె.

అనుగుకీర్తన—ముఖారి—ఆదితాళం.

భజగోవిందగోపాలకృష్ణమ్మగోపాలబాలాకృష్ణమ్మ ॥రం

నందకుమారరార నవనీతచోరరార కుందనంపు కుచ్చులుబొందు దండానికిచ్చెదరారా ॥కృ॥రం॥

వెన్న బెట్టేదనీకు మీయెన్నూడవేగరారచిన్నానడకాలమీ యన్నతోనుగూడిరార ॥కృ॥రం॥

పట్టూకుచూాలుదండ గప్పీమెడనిండవేతు।దగ్గిరకురార బాల వృగ్గూబోశేదనీకు ॥కృ॥రం॥

కాళ్లాకు గజ్జలుగట్టి వేళ్లాకుంగాిలుబెట్టి పళ్లామీాదయె రుపుమీార గోరింతాకుబెట్టెద నీకు ॥కృ॥రం॥

ధరనీలోభద్రిచలపురమందు వెలశీన ధాముాడైనట్టి శ్రీవజాిగోపాలనీవు ॥కృ॥

3 కృష్ణుడు—చుట్టుకీర్తన—దేవగాందారి—ఏకతాళం

ఏశోద కృష్ణుని—డైలాగ్.

కృ—అమ్మనాకు బువ్వాబెట్టి బడిలోకినేబోతా। దబ్బుద బ్బునదీని దబ్బునరమ్మన్నారె ॥అ॥

ఏ—చిన్నికృష్ణరారమ్మశ్రీరాన్నాముదినిపొమ్మ। ఏలయిం తాభయము నీకుదుఫునకు జయము ॥చి॥

కృ—పెరుగుఅన్నామునాకుచాలూచాలూనమ్మ। బెల్లం ముక్కా-యిస్తె బేగితినిపోతానె ॥అ॥

పాలుపంచదార గిరిధారితినిపోరాబెల్లంముక్కా-చాలా। నీచాముారాబాలా ॥రా॥

కృ—నెలరోజులయిందే।జీతముదెమ్మన్నారె। జీతమివ్వక పోతె బడిలోకొద్దాన్నారె॥అ॥

ఏ—రారనారత్నామ నాముద్దుభాగ్యామ। పొమ్మురగ్న ములివిగో పంతులుగారికినిమ్ము ॥రా॥

కృ—కొత్త మేష్టరుగారు వస్తారుయీవేళ।లాగుచొక్కా దొడగి త్వరగారమ్మనారె॥ అ॥

ఏ—కొత్త మేష్టరుగారు కొడకానిన్నెరుగూర। పట్టుతా పితయిదునో గట్టూకొల్లదునో ॥రా॥

కృ—గొల్లపిల్లాలంత నల్లనివాడన్నారె। చూడె నాతా మాపపాలమ్మనిస్తానా॥అ॥

ఏ—నల్లనల్లనివాడ నామంబుగలవాడ।నారాయణమూర్తివి భక్తుడు దక్షిణమూర్తి ॥రా॥

కృ—వ. అమ్మా బాలురతోగూడి ఆటలాడుకుందును.

4 కృ—అడుగుకీర్తన—ఆదితాళం—ముఖారి.

బాలూలారవేగరండి భక్తిశ్రద్ధానుమీరు వినాండి ॥రం॥

బాలులారారండి బంతులాడుకొండి। బాగూగ మన మంత పాటాబాడూకుంట ॥బా॥

అందాముగానువినాండిపూలవనమూనాకువేగరాండి॥ర

కల్లగాదుసుమ్మ కడువేగమేరమ్మ నన్నుదయజూడుమ। నావెంటరారమ్మ ॥ బా॥

కృష్ణుడు యశోద—డైలాగ్—దేవగాంధారి—ఏకతాళం.

కృ—అమ్మనాకుబువ్వబెట్టే ఆడుకొననేబోతా బాలురతోగూడి చెండ్లాటలాడుకుందూనమ్మ॥అ॥

ఏ—నన్నుగన్నతండ్రి నాముద్దులతనయా రారా నీమాటలుజూడ ముద్దువ్వచుండేరా ॥ న॥

కృ—అందముగ బృందావనములోన బంతులాడితిమ

మ్మ! బాలురతో బంతులాడి పందెము గెలచుకొంటినమ్మ ॥అ॥

ఏ—చిన్నబిడ్డ ఇటనుంచి బంతులాడబోకు నీవు నీపల్కులు జూడా చిట్టివింతలాయెముద్దులపట్టి ॥న॥

కృ—పందెము గెలచుకొంటినని యెలనాగికొడుకు నన్ను పరుగుపరుగున వచ్చి పడద్రోచి గొట్టినాడె ॥అ॥

ఏ—ఇల్లుగదిలి వెళ్లి జూడు ఎందుకు నీకింతగాడు బంతులాట లాడి జూడు బొండనే శెదను నేను ॥న॥

ఏ—వీధిలో పిల్లలుగొట్ట ఇంటికొస్తె నీవుదిట్ట ఏలా శ్రృజియించినాడో వానితలపగలగొట్టా ॥అ॥

ఏ—పన్నాగశయనరార కోపము చ్చె నాతనయా నిన్ను విడచినే నో కా్కనిమిష మోర్వజాలనా ॥న॥

కృ—దక్షిణమూర్తిని గూడి జతనుజేరి నేనాడి ఫాశిగ శేపల్లిపురమువయలుగ మేబోదుమమ్మ ॥అ॥

కృ—వ. ఇట్లు కృష్ణుడు బాలురతో ఆటలాడుచుండ గోపికలు జూచినిట్లనియె.

5 గోపికలు కృష్ణుడు—డైలాగ్—దేవగాంధారీ—ఏకతాళం.

గో—ఓరోరి పిల్లావాడ గోవులగాచేటివాడ నీళ్లకిదె మార్గమేన నిజమూగాదెల్పారా ॥ఓ॥

కృ—ఏడకుబోయేదారు వెరిగొల్లబొట్టులారతోవజూపి తెమిారుఏమినాకిచ్చెదరు॥ఏ॥

గో—పిల్లోడవినరా మాతోగలసి వస్తవ రేపుమాయింటికిర మరియాదజేశెముద ॥ఓ॥

కృ—మరియాదమాటలనిముందూనేనెరుగూదు అందుచే మిముజూచి బెగ్గిమగ్గైమాలచ్చి ॥ఏ॥

గో—ఏమినీకూతాలు ఎందూలేవాతాలు ఘాతకుడవు నీవు।గర్వాంధకారుడవు ॥ఓ॥

కృ—చాలుచాలుపోపాండి పోయిజలకమాడండి లేక మానవముగండి పువ్వులుగుచ్చుకొండి ॥ఏ॥

గో—ఔరౌరనాయూడ గోవులకధికారూడ నీమాటలు జూడవింతలాయెచోరూడా ॥ఓ॥

కృ—అంతలోవింతేమెఅన్నాననిచింతేమెచింతలుదీర్చుకొమ్ము చిరుతపిల్లడానమ్మ ॥ఏ॥

గో—కారుకూతలవాడకౌసునివిరోధూడమామనుజంపు టకు రేపల్లిచేరినావు ॥ఓ॥

కృ—మామగర్వమూడంచి సురబాధరక్షించి మీావిర హాముదీర్చ ఇందులకువచ్చితినె ॥ఏ॥

గో—విరహాముదీర్చనీవెంత పల్కులు జూడగవింత సి న్నబోనివ్వావము తాగిటినేశిగట్టేము ॥ఓ॥

కృ—నన్నుగట్టుకున్న మీాభర్తలుయున్నఇంటికెల్లుటను న్న।కాపురంబులూమన్నా॥ఏ॥

గో—చాలుచాలుపోపొమ్మసరసముచాలించూము విను ము నీతల్లితోను జెప్పిగొట్టించేము ॥ఓ॥

కృ—అక్కింటికోడలవు అమ్మకడకేగినీవు ఏమేమిజెప్పె దవె। వెరిగొల్లగుంటనీవు ॥ఏ॥

గో—చెలులారారండె యేశోధచెంతజేరిచిన్నికృష్ణుని చేష్టలుశీగ్రిమెజెప్పదాము ॥ఓ॥

కృ—నాకుభక్తుండాగు దక్షిణమూర్తితో జెప్పిపాదుకలైన। జేయించుకొరండి ॥ఏ।

వ. అతంట గోపికలువచ్చి యేశోదతో మొరలుబెట్టుకొనుట. అమ్మాయికయేమని జెప్పకొందుము నీకుమారుని దుండగములు.

6 అడుగుకీర్తన—ముఖారి—ఆదితాళం.

అమ్మరోమనవినుమా యేశోదమ్మ మనవిగనుమాతల్లి। పాలుబట్టుకొని పల్లెకుబోగా గోలబెట్టి మాపాలుదాగెను ॥అ॥

కొంటెపనులుశాయాసీకొడుకంటెకోపమాయేనమ్మ॥రం

అంతలోపెరుగు వెంటనెదరువగ పరుగనొచ్చి మమ్మలగిల్లెను ॥అ॥

పొన్నవృక్షమెక్కి కృష్ణుడుకొమ్మలెక్కి—జూచేనమ్మ॥రం

వందనమయ్యా వస్త్రములివమన వినకమమ్ము యెమదండనజేసెను ॥అ॥

దండిగానువినుమాదక్షిణమూర్తినిగైకొనుమాతల్లి ॥రం

తనకు శిష్యుడు కులముమంగలి కాపురము పురుషోత్తపట్టణము ॥అ॥

వ. అంతట యేశోధకృష్ణుని బిలచినిట్లనియె.

7 డైలాగ్—చుట్టుకీర్తన—జంఝూటి—ఏకతాళం.

ఏ—చిన్నికృష్ణానీకు యింత అల్లరితనమేలనూరా। గొల్లవారిండకేగి గోలశాయబోకూరా ॥చి॥

కృ—అమ్మనాకుబంగారు బండిజేయించావే బాలురతో గూడి బాటశాలకునేనేగెదని ॥అ॥

ఏ—నీపలుకులుజూడాగ ముద్దివ్వచుండేరా। బండియు నగయెంతమనకు బాగుగజేయించేదా ॥చి॥

కృ—గోవులగాచేటి గొల్లపిల్లలతోగూడినేను। వకటి రెండుమూడునాలుగైదు గంట్లకొచ్చేదా ॥అ॥

ఏ—వెర్రిగొల్లపిల్లలతోగూడి జతకుబోనేలా। గొల్లపిల్ల తల్లులునిను గట్టిగానిందించెదరో ॥చి॥

కృ—వీధిబడినేబోగా యెలనాగినన్నుజూచి నల్లపిల్లడా యాని। హేళననను జేశినదే ॥అ॥

ఏ—చెప్పినవినకుంటివిర చెంపవేశెదనుజూడు। మాయ లాడియిండ్లలేగి మాటలుబడనేలనీవు ॥చి॥

కృ—పూలవనమునకుబోయి పూలు గోయుచుండాగా। పడతులందరూగూడి పాలుదాగమన్నారె ॥అ॥

ఏ—లేనివారిబిడ్డవలె లోకులపాలేలనీకు। కొట్టుటచేతులు రావుర కొడకానిన్నేమనందు ॥చి॥

కృ—అమ్మనీవుండుమన్నా చోటానేనుంటినమ్మా। తప్పు లువున్నానన్ను యిప్పుడెశిక్షింపవమ్మా ॥అ॥

ఏ—యీలీలచిత్రంబు వింటీరా మీరెల్ల వాసీగదక్షి ణిమూర్తి జేశెకవినేడు ॥చి॥

వ. కృష్ణునిమందలించుచుండ కృష్ణుడు యిట్లనియె. అమ్మనామొరాలకింపుము.

సీ॥ బడికిబోవుచునుండ ♦ బంతియిదిగోయని
పిల్లోడయనుచును ♦ బిలచినారె
అంతలోబంతిని ♦ అదినాదియంచును
ఆశతోనచటికి ♦ నరిగినానే
తలుపుదగ్గరవేళ ♦ కౌగిటభిగియించి
కరువుదీరెనని ♦ బుగ్గకరచినారె
భీతిచేనేనపుడు ♦ బిగ్గరగఏడ్వగా
వెన్నబెట్టియు యేడ్పు ♦ మాన్పినారె
గీ॥ ఎందుబోయెదవునీవిక ♦ చిన్నికృష్ణా
యనుచుపడతులందరు ♦ నన్నును పట్టిగట్టె
కట్లువిడిపించుకొని ♦ పరుగున ఇంటికొస్తి
ఇంతకన్నను ♦ నేనేమి ఎరుగనమ్మ.

వ. ఇట్లుకృష్ణుడుజెప్ప గోపికలు ఇంకా నేరములు ఏశోదతో మొరబెట్టుట.

8. చుట్టుకీర్తన—నాదనాక్రియ—ఏకతాళం

చెప్పజాలమమ్మ నీచిన్నికృష్ణుని నడతలింక ॥చె॥

పల్లెకునేబోయి వల్లలనినేబరుంటినమ్మ చంటిబిడ్డవలెవచ్చి పక్కనుపరుండెనమ్మ ॥చె॥

చిరుతపిల్లడనినేను చిగ్గుపడితినమ్మ నే జెప్పకుండబెదిగ్గ చెయరాని పనులుజేశెనమ్మ ॥చె॥

చందజాము పెరటిలోన స్నానమాడుచుంటినమ్మ వెనుకమూలవచ్చి పట్టి పడద్రోశిపోయేనమ్మ ॥చె॥

తలుపుదగ్గరకువేశి బావెను నీళ్ళకుబోగా పాలన్నిదాగి
పట్టి చట్టేలన్ని పగలగొట్టె ॥చె॥

మాయదారి మాయత్త మంచిదిగాదమ్మ తల్లి నామగ
నితోనుజెప్పి ననుమరిమరి గొట్టించేనమ్మ ॥చె॥

ధన్యుడుదక్షిణమూర్తి దారిపోవుచుండెనపుడు నామగ
డు గొట్టుటనుజూచి పక్కన నవ్వేనుతాను ॥చె॥

(గోపికలు ఇట్లు మొరబెట్టుకొనుచుండ)

వ—యశోద కృష్ణా కృష్ణా ఇటురమ్మ ఇంతకుముందుగా
నేనీకు జెప్పియుంటిని ఏమి యీబేలతనము అని,

9. అనుగుకీర్తన—ముఖారి—ఆదితాళం.

చిన్నితనయారారా ముద్దులచిట్టి బండిరారాకృష్ణా ॥రం॥
రేపల్లంతయు గోలజేశితివట గోలుమనుచు గొల్లభామలు
వచ్చిరి ॥చి॥

నిద్రబోవుచుండాగొల్లలు రద్దుశాయకుండానీవు ॥రం॥
చంటిబిడ్డవలె పక్కనుచేరి మేలుకొల్పి కేళికెబిలచితివట ॥చి॥

తనయవినరనిన్నూ యికనేతిట్ట జాలనేనూ కృష్ణా ॥రం॥
నీవుజేశినా పనులన్నియు ధన్యుడుదక్షిణమూర్తి జూచెనట॥చి॥

వ. యశోద నాయనాకృష్ణా, నీవుయిక పొరిగిండ్లకుబోక
చక్కగా పాఠమును జదువుకొమ్ము కురాని అనిమందలించ.

వ. కృష్ణుడు అమ్మనేజెప్పెదనాలకింపుమా.

సీ॥ ఇదినన్నుబిలచెను ♦ ఇదివెన్నబెట్టెను
ఇదికౌగిటనుజేర్చె ♦ వినుముతల్లి

ఇదికన్నుగీటెను ♦ యిదినన్నుగిల్లెను
ఇదినవ్వుసాగించె ♦ వినుముతల్లీ
ఇదితాళ్లుదెచ్చెను ♦ ఇదినన్నుబట్టెను
యిదిచేతులనుగట్టె ♦ వినుముతల్లీ
ఇదిగొట్టబోయెను ♦ యిదిమొట్టబోయెను
ఇదితిట్టబోయెను ♦ వినుముతల్లీ

గీ॥ ఇన్నివిధములుజేశిరి ♦ వీళ్లెసుమ్మి
కపటమెద్దిగొబూని ♦ నీకడకుజేరి
పలుకుచుంటిరివీరంత ♦ ప్రళయముగను
నమ్మనామాటలను నీవు ♦ నమ్మ నమ్మ.

10 కృష్ణుడు అనుగుకీర్తన—ముఖారి—ఆదితాళం.

అమ్మనన్నుగావవమ్మయశోదమ్మనేనేమెరుగనమ్మా॥రం॥

అమ్మనన్నుగావు అల్లారిశాయాను। దిమ్మరియీగొల్ల నమ్మకెనాతల్లి ॥అ॥రం॥

వయ్యారియీగొల్ల వనితాలందరుగూడి। కయ్యాము బెట్టినీకడకూ జేర్చిరితల్లి ॥అ॥రం॥

అందముగామేము బృందవనామూ:ని। మందాగోవుల గాచి మల్లావచ్చిరితల్లి ॥అ॥రం॥

తప్పాకనాయందు వప్పాగన్యావమాము। తప్పాలున్నవు న్నానన్నిప్పూడె శిక్షించు ॥అ॥

కృ—వ. అమ్మామనతాతగారి యింటికివెళ్లి వస్తానమ్మ నాకు శెలవియ్యవమ్మ.

ఏ—నాయనా.

గీ॥ అట్టికోరిక గోరకు ♦ కన్నతండ్రి
కరువుదీరగనినుజంప ♦ కౌంశికుండు
వ్రాతినబూనెను బాలకా ♦ పోవదగదూ.

కృ—వ. అమ్మా మామామ నను జంపునా వెర్రి మాట. చెప్పెద నాలకించుమా.

11 చుట్టుకీర్తన—కేదారిగౌళ—ఏకతాళం ప్లైలాగ్.

కృ—తల్లివినుమాతా తాగారింటీకేగేదా ॥త॥

నీదుపుట్టినిల్లు నింతావరకూనెరుగ మామాతోమాట్లాడి। మరి యాద గొచ్చేదా ॥త॥

ఏ—గానలోల రారా శ్రీవేణుగోపాల ॥గా॥

మామగారింటికి మరినీవు వెళ్లద్దు మాయమాటలుబన్ని మందూబెట్టూనీకు ॥గా॥

కృ—అమ్మనీమాటాలు జూడాగవింతాలు మామనన్ను జూచు। సంతోషమున మెచ్చు ॥త॥

ఏ—నీవుపుట్టగ కృష్ణా నినుగోరిమాయన్న ఖడ్గంబుచేని న్ను ఖండించెనని బల్కె ॥గా॥

కృ—తల్లిసీ మాటాలు మతిలేనికూతాలె మామనను జంపూన లోకమునకొప్పూన ॥త॥

ఏ—వలదు వలదునీవు ద్వారాకివెళ్లొద్దుదుఃకాబ్ధిలోన న్ను ముంచాకురా కృష్ణా ॥గా॥

కృ—ఆదివిష్ణునమ్మ అవతారమెత్తితి ఆవలించెదజూడు।

అన్నిలోకములుండు ॥త॥

ఏ—దాదులారారండి బాలూనిచూడండి వెన్నపాలు-దెండి। కృష్ణునికివ్వండి ॥గా॥

కృ—నన్ను నెల్లాప్పుడు నాడించుచున్నట్టి వుట్ల దక్షిణమూర్తి వరదూనికివ్వండి ॥త॥

వ. కృష్ణుడు అమ్మనాకుభయములేదు పోయివచ్చెద శెలవిమ్ముతల్లీ.

ఏ—నాయనా బోయిరమ్ము. నీకుజయమగుగాకఅనిబంప, కృష్ణుడు కౌంశునిపట్నము వర్ణనజేయుచు నిట్లనియె.

12. చుట్టుకీర్తన—నాధనామక్రియ—ఏకతాళం.

హోయిహోయిపురము నేడెంచిజూడగా తరమూ ॥హో॥

మాకౌంశుమామనగరమునామదికిచాలసంతోషము॥ హో

వీధైనవీధులయ్యా ఇంపైనకోటలయ్యా కలకలలాడూనయ్యా కన్నులపండుగాయేనయ్యా ॥హో॥

అందందుమెలక్టీర్లిలు చక్కనిచాదినీలు[మ్రోగుచుడంకధ్వనులు మేలైనమేజువానీలు ॥హో॥

భక్తులారరండి నావెంటమీరుజనుడి నాభక్తుడతడుజనుడి దక్షిణమూర్తినిగనుడి వినుడి ॥హో॥

గీ॥ మత్తుచేతను బడియుండి • పిచ్చిపనులు
జరుగుచుండెను నిచ్చోట • శోద్యముగనూ
భవ్యగుణమూర్తి • దక్షిణామూర్తి భక్తి
మాడరారండి నాశక్తి • ఆదిమూర్తి .

వ. ఇట్లుకృష్ణుని పల్కు-లాలించి కంసుడిట్లనియె.

సీసపద్యం—కం—ఎవ్వడవీవు! బాలకుడా నిర్భీతితోడ ఇట్లువచ్చితి వేమిటో ఎరుకపరచుమా।

కృ—ఆదికి విష్ణుండ నీకు నేనల్లుండ నాపేరు కృష్ణుండ నమ్ముమామా।

కం—ఇంతటివాడవా ఎంతవాడైతివి తల్లిదండ్రులపేరేమి దెల్పుమోరీ।

కృ—నావూరు రేపల్లె మాతల్లిదేవకి మాతండ్రివసుదేవ నందనుడనూ।

కం—మున్ను మాభూతకిన్ గుద్ధిచంపినయట్టి బలవంతుండవా బాలవినరా।

కృ—విషమునోటను గ్రక్కి విరవీగుచునున్న। భూతకికా గుండెను గుద్దినానూ।

డైలాగ్—నాదనామక్రియ—ఏకతాళం.

కృ—వింటివమామయ్య యీచంటిబాలపైన యింత। కక్షను వహించుటని ॥విం॥

ముద్దులమామయ్య నాదు। మొరవిను నీకిదిగాదు। వాదునీకుబోదు ననుజంపనీకు తగదు లోకులుమెచ్చరుయిందు నామొరవినుమామయ్య శరనన్నవాని జంపి నీమనసు నెట్లు నొప్పెని ॥విం॥

కం—గంటిర శ్రీకృష్ణాబల్ వంటరిగా జిక్కితి నానందమాయెరా మనసు ॥గం॥

గనముగనానగరికి నేడేతెంచితివన్నా! నీవయస్సుజూడ చిన్నాపల్కులు చాలావెన్నా దొంగవురనీవు పొన్న చెట్టెక్కితివిమిన్న ఆకొంటిపనులుచాయ నిటులకోరికతో నీవస్తివి కోర్కెనాకు సఫలమయ్యె కోలనేసి కూలనేతు ॥గ॥

కృ—తొలుతనిన్నుజయముగోరేతో బుట్టునుబట్టిగొట్టిచెరసాలను బెట్టితివి అదినీతప్పు! పసిబాలికనుతేతెమ్మని ఖడ్గముచే నరకబోవరెండవతప్పు! మేనమామవంచు నిన్నుచూడవచ్చినందులకు కనికరంబులేకనన్ను ఖఠినవాక్యములు బలుకామూడవతప్పూ! నీవట్టిపత్రినిబూన నవ్వ్యదురీజగానా నీ ॥వి॥

కా—కనికరించి నీతల్లినిగాపాడి ఆనాడు ఖండించకబోవుటనాకది యొకముప్పు నీకొరకునేను పత్రినబూని నిన్నువిడచి పెట్టుట నాకిది యొకముప్పు! జాగుచేయనేటికినీ జ్వాలినొందవలదు యింక! సమయమునా నరకకున్న చాలకముప్పు నీవు సురులుమెచ్చునుండవింక పెల్లునతెగనేతుజూడు ॥గ॥

కృ—వాసిగ శ్రీవీరవరములోన వెలసియున్నట్టి దక్షిణమూర్తి నన్నెల్లప్పుడు దలచుచుండె శుగుణమువర్తి! నాభక్తలకును బోదనేర్పశాంతను మూర్తి! నీపత్రిని విడువుమామనాపైన క్రోధమేమాని ॥వి॥

కా—వ. ఓరీ యీకరవాలంబున నిన్నిప్పుడే వధించెదగాక.

కీర్తన—కల్యాణి—ఆదితాళం.

కృ—వినుమామా సురనాథా నాపల్కులాలకించుకొంశు మామా ॥విను॥

సుస్తిరముగనిన్ను జూడవస్తీ। సురనాథానన్నెత్తుకొను
మాపిన్ననాటనుంచి ఎన్నడైననన్ను జూడరావైతివిమామా॥వి
కా—ఓబాలాయిటువినుమా నీకొరకునేను పగ్గిలినబట్టి
యుంటినీ ॥బా॥

మాయజేసినిన్ను వేపల్లెబంపించెను ఆదేవకి మాచెల్లె
లు। లేకనిన్ను ఖడ్గముచేనరకీ కీడుమాపుకొందుర శ్రీకృష్ణా ॥బా॥

కృ—నాపై కోపంబేలా నిను బ్రతిమాలితి యీలీలా
మాతల్లితండ్రులును గోలా సెరసాలనుంచితివిచాలా। తగదు
తగదు నీకిది మామయ్యా నామొరవినివేగమె రక్షించుమా॥ది॥

కా—కన్నులచూడనూ పోరాగజతోముద్రొక్కింతును
చోరా। పరియాసమాడ వస్తివిరా నీమాటలు విల్లంబులురా
అవురౌరా నీపిట్టివాడవామట్టిపాలు జేసెదనిను బట్టి ॥బా॥

కృ—మామనాదుమనవినుమా ॥మా॥
యింతకష్టబూనరాకు దండమిడెదయిదిగో నీకు ॥మా॥
కా—ఛీ పో బాల పొమ్మికన్ ॥పో॥
కన్నులచూడను యీనాఖడ్గముచే నరకెదనూ ॥పో॥
కృ—బాలుడనని ఎంచకుమా నీశౌర్యము చాలించుమా
కా—ఎంచిఎగరవేసెదన్। పట్టినిన్ వధించెదన్
కృ—నాదుమహిమ జూడుమాది విష్ణువని ఎరుంగుమా
కా—గీ॥ ఎందుజూచినవిష్ణువు ♦ యేకమయ్యె
దారికాన్పించదాయె ♦ యీసమయమునను

యేమిచేయుదుయింక ♦ నాకెవరుదిక్కు
దైవవాశితను దప్పింప ♦ తరమెజగతీ.

డైలాగ్.

కా—ఎదుట నిల్వరా నాఎదుట నిల్వరా॥
కృ—నిన్ వదలకదలమున యగదియరా॥
కా—తే॥ గీ॥ అకటా ఎంతటి కష్టమొచ్చె ♦ యికనేనెట్లు
నిలచుందునో ♦ యీమార్గంబునబోదునే
ని పాణంబు లెట్టెట్టులో ♦ దక్కున్ గదా.
కా—రధవరులన్ మధకరులన్ మహితహయములన్॥
కృ—నీమదమణచెదరా। నీమదమణచెదరా॥
కా—తే॥ గీ॥ రాజ్యమునేలుకొమ్మ ♦ రఘురామచంద్ర
యేలయిట్టులనాపయిన్ ♦ కఠుబూని
కారుబీరులచేతనన్ ♦ స్నడల గొట్ట
న్యాయమా నీకును ♦ నల్లకృష్ణా.
కా—నాశరంబుచే నీశరంబునే నాశనంబు జేసె దయిప్పాడు॥
కృ—లేశమాత్రమైన పాణములకు ఆశవదలి కదలిరమ్మ। ఆశవదలి కదలిరమ్మ గుండెలదరతన్నెదన్॥
కా—చీల్చెదన్। చీల్చెదన్॥
కృ—పేల్చెదన్। పేల్చెదన్॥
కా—కాల్చెదన్। కాల్చెదన్॥
కృ—పొడచెదన్। పొడచెదన్॥

ఈకీర్తన సందర్భానుసారముగా పాడుకొనవలయును.

—♦ గోపికలు నీళ్లకు పోవుపాట. ♦—

ఫీల్ వా—ఆదితాళం.

కాంతలారవినరే మనము కొలనకుబోదామూ। చక్కని చీరెలు రవికెలుదొడగి నీళ్లకుబోదామూ ॥కా॥

ఇందువదనరావే చక్కని బిందుబోణిరావే చక్కగాను యాకొలనకుబోయి స్నానమాడుదామూ ॥కా॥

చెకోరాక్షిరావే చక్కనిసెంచులాక్షిరావే శోద్యమా యె మనకీదినమంతా శొంపుగబోదామూ ॥కా॥

చిట్టిపొట్టిరావేచక్కనిమిటుకులాడిరావే ప్రొద్దుయెక్కె చాలామనము పోయివత్తుమమ్మా ॥కా॥

ఎంతదూరమమ్మ కొలను యేడనున్నదమ్మ ఎంతనడచి నగాన్పించదు నడువజాలమమ్మ ॥కా॥

అల్లదిగోకొలనూ కొలనులో తామరులల్లవిగో ఎంతచ క్కగానుండే కొలను శోద్యముజూడండే ॥కా॥

చీరెలువిడవండే మనము జెలకమాడుదామూ జెలక మాడి యాజాగుశేయకా దబ్బునబోదామూ ॥కా॥

బుడగలాడుదామా మనము పువ్వులు గోయుదమా పువ్వులుగోసి దండలుగుచ్చి కృష్ణునికేయుదమా ॥కా॥

వెళ్ళిపోదమమ్మ మనమొగవారుతిట్టునమ్మామందలనుం
చిఇండ్లకువచ్చేవేళఆయెనమ్మ॥కా॥

చీరెలుఏమాయేఅక్క రవికలుఏమాయే చూడగాను
యిదియేమొమాయ చుడిగాలికిబోయేనా ॥కా॥

గాలిగాదువినుమా చిన్నికృష్ణుని మాయమ్మ యెందు
నున్నడో యెందుడాగెను వెదుకుదాముఽమ్మ ॥కా॥

అలెల్లనుగోనే కృష్ణుడు చెట్టుమీాదనుండేచీరెలన్నియు
కొమ్మలనుంచి నవ్వసాగనిచ్చే ॥కా॥

ఎర్రపట్టుచీరేనాదేశోదతనయనివరా ఎన్నాడైననిక్కన్నే
మనంటిన పాలకడలి శయనా ॥కా॥

నీలిపట్టుచీరెనాది నీలమేఘశ్యామా నిన్నామొన్నా
మాయింటికిరాగ వెన్నబెట్టలేదా ॥కా॥

గువ్వకన్నుచీరేనాది గోపాలనివరా గోపికలోలుడ గోప
బాల గోవర్ధనగిరిధారా ॥కా॥

చీరెలిచ్చెదానేమీారు చివ్వనలేవండె చెయ్యి చెయ్యి
మరి చెట్టలుబట్టుక పాటలుబాడండె ॥కా॥

వస్త్రహీనమాయే చెతులుఎట్లు యెత్తగలమూ చీరెలి
చ్చిన కట్టుకపాటలు బాడుతాముకృష్ణా ॥కా॥

పంకజాక్షులారా మీామిచీరెలు యివిగోనే చేతులుజో
డించిమీారు గోవిందాయనరే ॥కా॥

నల్లవాడవినధా నీకిది న్యాయముగాదూరా చిన్నవాడవని వూరికుంటిమీ యమ్మతొ జెప్పెదమూ ॥కా॥

పొండిజెప్పకొండే యికమీ తిప్పలుజూడండే తప్పులు బన్నీ భర్తలతోనూ తన్నులుగావింతూ ॥కా॥

ధన్యుడు దక్షిణామూర్తి దాసుసుగుణవరి దైవభక్తుడై జేసెకవిని వెన్నదొంగపాలా ॥కా॥

చుట్టుకీర్తన—ఏకతాళం.

అహోయీపురంబు। నేనందమొచ్చెపురము గనుమ ॥వ

భక్తివిడవబోకరయ్యమనకుదొరకెనువైకుంఠమయ్య ॥వ

ఇటనుంచిమీరువినుడి। రామకోవెలకుజనుడి। దుర్వర్తులుమీరికుడి రామతారకమె గనుడి వినుడి ॥వ॥

రామకోవెలనగ వినుము। మాకొయికుంతా పురము। భజనమానుకుంటె మనము। రామునిజైలుకేశినంత ఫలము ॥వ

ఈశర్ధమానకున్న। యీపురముజూడుమన్న। అభివృద్ధి జెందుననా ధనధాన్యము తులతూగుననా ॥వ॥

నాజెన్మస్థావరంబు। శ్రీవీరవరపురంబు దక్షిణామూర్తి వాక్యంబు। రామమూర్తికె అమృతంబు ॥వ॥

—♦మంగళహారతీ.♦—

౧.

పురగశయన। హారతీదెనీకు ॥పు॥

ట్లందునారగింపు। మయ్యా కృష్ణయ్యా ॥పు॥

దండధరుడ। నుర్ధదండధామూడనిను। క్షణమున యీ పండ్లు। బక్షింపుమయ్యా ॥పు॥

నాగశయన పను। హారతిగైకొను। ముందుగనీపూజ జేశెదవిను ॥పు॥

స్థిరముగవెన్నపాలు। ఆరగింపునీకు చాలు బోధ్రివుము నీదు। శెరనాబ్యమెగంటి ॥పు॥

సంపూర్ణము.

శ్రీరామాప్రెస్, రాజమండ్రి.

15305